

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نویسنده: نوربرت کرون

برگردان از: حمید بهشتی

۱۸ اپریل ۲۰۱۲

اعترافات یک مأمور عالیرتبه سازمان سیا

عادی بودن شکنجه توسط سازمان سیا در افغانستان

Norbert Kron

این مرد عمر خویش را در مأموریت برای سازمان سیا گذرانده است، معاون مدیر مبارزه با تروریسم نیز بوده و درگیر با یکی از تاریک ترین قصول حیات این سازمان: شکنجه اسرای القاعده. وی اکنون اسرار این ماجرا را در کتاب تکان هنده ای به جهانیان عرضه نموده است. *

Glenn Carle

یکسال پس از ۱۱ سپتامبر "گلن کارله" مأمور می شود یکی از کسانی را که در مظان اتهام تروریسم بوده اند بازپرسی نماید. او را سیا در یکی از خیابان های خاورمیانه ربوده و به یکی از زندان های مخفی این سازمان در خارج از امریکا برده بود. «ریالادست من با انگشت به وی اشاره کرد: شما به هر قیمتی که شده است باید این مرد

را به حرف زدن وادار کنید – آیا متوجه شدید؟ من نمی توانستم باور کنم که یک افسر سیا به کاری امر می کند که غیر از یک معنا ندارد: شکنجه. من به او گفتم، اما ما از این کارها نمی کنیم. و در پاسخ من وی گفت: چرا، حال دیگر ما این کار را هم می کنیم» این بخشی از خاطرات گلن کارله می باشد.

از بالاترین مقام این دستور رسیده بود که در شکار اسامه بن لادن باید «روش های شدید بازپرسی» را به کار برد. وزیر دادگستری گفت شکنجه مردود است. اما کارهای مجاز عبارتند از: **حبس در تاریکی، سردی، داغی، وضعیت های جسمی دردآور و سروصدای مهیب دادم.** گلن کارله به آن زندان مخفی می رود. ماهها وی از اسیرش بازپرسی می کند، روزی ۱۴ ساعت. او می گوید خود وی روش های شدید بازپرسی را به کار نبرده است، زیرا به نظر او شکنجه می باشد. **«انسان به حیرت می افتد که چه زود آدم می تواند شخصی را به دیوانگی دچار کند. آن روش ها که با نوسانات درجه حرارت، بی خوابی، سروصدا و زمان بازی می کنند، فرد را به دیوانگی می اندازند. درست همین کارها با اسیر من در دومین زندان مخفی صورت گرفت که تحت مدیریت سیا بود و از من دیگر کاری ساخته نبود».** کارله از خود می پرسد:

«کشور من به کجا رسیده است؟»

هتل کالیفرنیا نام سرّی آن زندان مخفی در کابل است که اسیر وی را بدانجا برده بودند. شکنجه هائی را که ما از تصاویر ابوغریب در عراق می شناسیم اینجا عادی هستند. این را که آن شکنجه ها به طور سیستماتیک توسط سیا در افغانستان اعمال می شوند، کارشناس شکنجه سازمان ملل متحد، "مانفرد نواک" Manfred Nowak تأیید می کند. این ها در زندان تاریک کابل جزو شرایط عادی زندان است. مانفرد نواک، مأمور ویژه سازمان ملل برای شکنجه می گوید:

«ما دقیقاً بررسی کردیم و با زندانیان سابق مصاحبه های بسیاری انجام دادیم، با کسانی که مدت های طولانی و در مواردی تا ۱۱ ماه زندانی بوده اند، دست و پایشان بسته بوده است و در تاریکی محض به سر می برده اند. یعنی آنها حتّاً قادر نبوده اند دیوار مقابل خود را ببینند و مجبور بوده اند برای این که تا جانی که می توانستند حرکت کنند، ابتداء اطراف خود را با انگشتانشان بررسی نمایند، تا دریابند آیا دیواری در مقابلشان قرار دارد.» گلن کارله مشاهده می کند که چگونه روحیه اسیر او به شکست دچار می گردد و با دلهره در می یابد که خود او نیز تبدیل به بخشی از آنچه که خود مردود می داند گشته است. بدتر از همه اینست که: او مدت هاست به این باور رسیده است که آن شخص، بی گناه می باشد. وی ادامه مأموریتش را قطع می کند، اما قادر نیست به زندانی کمک نماید. کارله می گوید:

«من به خاطر می آورم که پس از اولین بازپرسی در هتل کالیفرنیا به چه می اندیشیدم: من به کجا رسیده ام و کشورم به کجا رسیده است؟ دولتی که من با سوگند خویش خود را به حفظ آن متعهد کرده ام، دیگر آن دولتی نیست که همه می پندارند. و هیچکس هم این را نمی داند. به همین دلیل وظیفه داشتم این کتاب را بنویسم.»

گلن کارله مجبور بوده است بارها نوشته های کتاب خود را برای چک کردن به سیا عرضه نماید و بخش هائی از آن سانسور می شوند. آن کتاب به هنگام انتشار در امریکا بسیار سروصدا به راه انداخت. توسط روزنامه نگاران روشن می شود که اسیر کارله یک بانکدار پشتونی به نام "پاشا وزیر" می باشد که به مدت هفت سال بی گناه در زندان مخفی به سر می برده است. عواقب جبری سیاست شکنجه امریکا به سراسر گیتی تأثیر می گذارند. آنها به جای این که در مبارزه علیه تروریسم اطلاعاتی را که قصد داشتند به زور به دست آورند، بهانه به دست افراطیون برای کارهایشان داده اند.

به گفتهٔ مانفرد نواک «آنچه بیشتر اثر داشت این بود که در بسیاری از کشورهای جهان که همیشه یا دستکم اندکی شکنجه می شد، حال ناگهان این پیام رسیده است: کشوری که حقوق بشر را اختراع کرده و تعهد خود را بدان اعلان نموده است، اکنون این کشور خودش شکنجه می کند و می گوید: اینکار ابداً ممنوع نیست. این بدان معناست که شکنجه روال قابل پذیرش گشته است».

رژیم های دیکتاتوری مانند سوریه و مصر که پولیس مخفی آنها در خفا با امریکا همکاری می کرده اند، بدین طریق در اعمال شکنجه تأیید و تقویت شده اند. جنایت هائی را که رئیس جمهور سوریه بشارالاسد نسبت به حقوق بشر در قبال مخالفان رژیم مرتکب می شود، امریکا دیگر نمی تواند باورمندانۀ مورد انتقاد قرار دهد. مهم ترین پیام گلن کارله بدین قرار است: اعمال شکنجه توسط سیا به مجموع غرب خسارت زده است و با هیچ گونه موفقیتی نیز همراه نبوده است. «لازم نبوده، غیرقانونی بوده و خلاف منافع امریکاست. زیرا از شکنجه هیچ گونه اطلاعات قابل استفاده ای به دست نمی آید.» به نقل از گلن کارله.

حتا با این که زندان های مخفی امریکا را بسته اند، شکنجه های جنایت باری که انجام شده اند در زمان ریاست جمهوری اوپاما مورد بررسی قرار نگرفته است. گلن کارله درست خواهان همین کارها می باشد. این که او خودش واقعا چه کاری را انجام داده است، روشن نیست. "پاشا وزیر" که گفته می شود اسیر وی بوده است، اکنون در جلال آباد به سر می برد و حاضر به گفت و گو با روزنامه نگاران نیست.

این گزارش چکیده ای است از کتاب «اینتروگاتور»** در شکنجه گاه های سازمان سیا نوشته گلن کارله، نشر المانی توسط انتشارات رولت در ۴۴۸ صفحه

برگرفته از برنامه ttt در شبکه اول المان- ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

http://www.daserste.de/ttt/beitrag_dyn~uid.j97cp8zaahizqwei~cm.asp

**

"Interrogator. In den Verhörkellern der CIA."

Von Glenn L. Carle

448 Seiten, Hardcover

ISBN: 978-3-498-00941-0

Verlag: Rowohlt

Preis: 22,95 Euro